

שמביא פר. כי דין זה נדע בקלות וחומר, ממה שمبיא פר על חטאו שעשה אפלו אחר שעבר ממשיחותו.

אלא, משומךתני גבי נשיא, שאם חטא ואחר כך עבר מנשיאותו, מביא קרבן כנשיא.

ובנשיא יש בכך חידוש, כי יש בו חילוק אם חטא לפני שהעבירותו מנשיאותו, ובין אם חטא לפני כן, דבר עבר מנשיאותו ואחר בכך חטא, בהדריות מיתה. ולכן צריך להשמיענו בו שאם חטא ואחר כך עבר מנשיאותו, עדין דין כנשיא.

הילך, מביא התנא, אף שנינו לגבי

גמרא:

והוינו בה⁽¹²⁾: **השתא יש לומר**, לאחר שאמר התנא בסיפה דמתניתין, כי אפלו אם עבר המשיח ממשיחותו, ואחר בכך חטא, הרי הוא מביא פר כאשר הוא עדין מישית.

אם כן יקשה: וכי באופן שחטאת בשעה שהוא משיח ולאחר בכך עבר ממשיחותו, האם צריכא למיימר שمبיא פר? הלא קל וחומר הוא שمبיא פר!

ומתרצין: לעולם לא הוצרך להשמיענו דין משיח שחטא ואחר בכך עבר ממשיחותו,

אבל גם כשעבר ממשיך להביא פר מפני שנמשח. ועיין במאירי [לקמן יא]. שנשיא הוא תואר למי שחיבב שער של שגנותו, אך תואר מלך נשר לו שם כשאין שומעין לו, אלא שגם איןנו מביא שער אלא כהדיות, כי יש עליון רשות חזץ מה' אלוקין.

פר. וכן מפורש גם בחותם סופר [יו"ד ה].
אולם החזו"א [טו י"ג] נקט כי סילוק בפה מועיל להפקייע אפלו קדושת כהן שנמשח בשמן המשחה, ואיןנו מביא פר אלא כהן שעבר מחמת מום או זקנה, ובයאר שהמשיח מביא פר משומם גדולתו כנשיא, ואינה מועלת לו כשבער אלא אם קדושתו נשarra עליו, ולא כשטולק ופקעה קדושתו. ועיין בדרכי העשרה 1.

12. רשיי ביאר את קושיית הגمراה בשני אופנים, ובכאר שבע כח脾 שאין ביןיהם הבדיל בגירושא, וביאר את כוונתו בכך: הלשון השני שהאריך בה רשיי מפרש שקושיות הגمراה היא מכח כל וחומר, שאם עבר ואחר בכך חטא מביא פר, כל שכן שאם חטא קודם שעבר שمبיא פר.
אך לשון ראשון דקדק מלשון הגمراה "השתא

ולכן גם כשעבר ממשיך להביא פר מפני שנמשח. ועיין במאירי [לקמן יא]. שנשיא הוא תואר למי שחיבב שער של שגנותו, אך תואר מלך נשר לו שם כשאין שומעין לו, אלא שגם איןנו מביא שער אלא כהדיות, כי יש עליון רשות חזץ מה' אלוקין.

ובగבורות ארי [יוםא יב]: ובטורו אבל [מגילה ט]: כתוב שהחילוק בין כהן לנשיא הוא ממשיח קדושתו גורמת את השינוי בקרבונו, שהרי מזין דמו בפניהם, ולכן אין דין שעבר כשבוער, כי קדושת הגוף לא פקעה בכך. אבל נשיא גדולתו גורמת את שינוי קרבונו, שהרי נעשה בחוץ כשל הדירות, ולפיכך כשיורד מגודלו שב להיות כהדיות.

וראה בקרון אורה [ו]. שהביא שני הטעמים, וכחוב שנספקה ביניהם לרבי מאיר המחייב מרובה בגדים בפר זלהלן יב], שלדעת הרמב"ם כשבער יביא כהדיות כי לא נמשח. אולם לטעם שקדושתו לא פקעה, הרי לרבי מאיר קדוש הוא, שהרי קרבונו נכנס לפניהם, ואף אם עבר ביא פר. והנה בתוס' ביוםא [יב]: הוכיחו מירושלמי שכהן גדול מתמנה בפה ומסתולק בפה, ובטורו